

Nr 97

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 och 5 §§ förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; given Stockholms slott den 11 mars 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 och 5 §§ förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förslag framlägges till vissa ändringar i stämpelförordningen, sammanhängande med Sveriges anslutning till EFTA-konventionen samt annan lagstiftning.

Förslag
till
förordning om ändrad lydelse av 3 och 5 §§ förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften

Härigenom förordnas, att 3 och 5 §§ förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 6 och 7 §§ nämnda undantag och med iakttagande av vad i 4 § stadgas om inteckningskontrollstämpel, denna tariff.

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
----- <i>Bevis</i> av chefen för utrikesdepartementets rättsavdelning angående innehåll i utländsk lag dock skall bevis om äktenskapshinder enligt utländsk lag föras med stämpel till belopp av allenast 2 kronor.	—	—	—	—	—	—	—	—	17	—
• av tullmyndighet om exportvaras ursprung (ursprungscertifikat).....	<i>fritt</i>									
• från statsdepartement eller riksantikvarieämbetet angående undantag från förbud mot utförsel av vara till utrikes ort: där värdet av det till utförsel avsedda godset skäligen kan anses överstiga 400 kronor.....	—	—	—	—	—	—	20	—	20	—
eljest	—	—	—	—	—	—	3	—	3	—

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

5 §.

Angående stämpelavgift vid anlåtande av kommissionär i domsaga är särskilt stadgat.

Angående stämpelavgift vid anlåtande av kommissionär i domsaga eller hos vattendomstol är särskilt stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960.

¹ Senaste lydelse av 3 § se 1959: 577 och av 5 § se 1943: 423.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars
1960.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *vissa ändringar i stämpelförordningen* och anför därvid följande.

I. Ändring i anledning av Sveriges anslutning till EFTA-konventionen

Genom en den 4 januari i år, efter föredragning av chefen för handelsdepartementet, avlåten proposition (nr 25) har riksdagen föreslagits godkänna Sveriges anslutning till konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA). Såsom närmare redovisas i det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet omfattar den avveckling av tullarna på industrivaror, som konventionen syftar till, endast sådana varor, som importeras från annan stat inom frihandelsområdet och som har sitt ursprung inom detta. Konventionen förutsätter därför, att medlemsstaterna utövar viss kontroll över att ursprungskravet iakttages.

I det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet har föredraganden beträffande den svenska exporten till övriga medlemsstater anført, att man torde kunna utgå från att i första hand vederbörande producenter eller exportörer själva förebringar erforderliga uppgifter för importländernas ursprungskontroll. Konventionen förutsätter emellertid också att i vissa fall ursprungscertifikat skall kunna utfärdas av därtill auktoriserat organ eller av statlig myndighet. För Sveriges del synes det lämpligt att de auktoriserade handelskamrarna ges officiell behörighet att utfärda ursprungscertifikat. Som regel torde sålunda erforderlig bevisning om ursprunget kunna ske genom företagen själva eller genom handelskamrarnas försorg. I vissa fall, exempelvis om handelskammare och varuägare har olika uppfattning om en varas ursprung, bör frågan dock kunna hänskjutas till statligt organ. Frågan om närmare kontroll av förebragt bevismaterial rörande ursprunget kan också på begäran av importlandets myndigheter officiellt hänskjutas till vederbörande exportland, därvid fall kan förekomma som lämpligen bör behandlas av statlig myndighet. För vårt lands vidkommande bör dessa statliga funktioner — i den mån de undantagsvis påkallas — åvila tullverket. I första hand torde uppgiften ankomma på distrikttullanstalterna.

Av det anförda framgår, att ursprungscertifikat kommer att tillhandahållas såväl av handelskammare som av tullmyndighet. För certifikat, som utfärdas av tullmyndighet, skall enligt gällande bestämmelser erläggas stämpelavgift. Det är emellertid att märka att utfärdandet av ifrågakvarande certifikat kan komma att på myndigheten ställa högst olika krav med avseende på utredning och annat arbete. Det synes även lämpligt att varuägarens kostnader för ursprungscertifikat icke ställer sig nämnvärt olika beroende på om han vänder sig till handelskammare eller till tullmyndighet. På grund härav torde vara mest praktiskt, att certifikat som utfärdas av tullmyndighet befrias från stämpelavgift och i stället tillhandahållas mot en avgift, som bestämmas med hänsyn till omfattningen av nedlagt arbete och även i någon mån rättas efter den ersättning som handelskamrarna kommer att betinga sig för att utställa samma bevis. En sådan ordning förutsätter att ursprungscertifikat upptages i tariffen i 3 § stämpelförordningen och där anges vara fritt från stämpel. Författningsändringen bör träda i kraft den 1 juli 1960, då tullavvecklingen enligt EFTA-konventionen är avsedd att taga sin början. Motsvarande ändring i expeditionslösenförordningen torde få anmälas i särskild ordning.

II. Tillägg i anledning av ändrade regler om kommissionärsarvode vid vattendomstolarna

I en för årets riksdag framlagd proposition (nr 52) har föreslagits, förutom annat, vissa organisatoriska förändringar vid vattendomstolarna. Förslaget innebär bl. a., att kommissionärsarvodet vid dessa domstolar skall omvandlas till stämpelavgift och att förordningen den 30 juni 1943 angående kommissionärsavgift i domsagorna i sådant syfte skall kompletteras med stadgande, att förordningen skall vara tillämplig även på vattendomstolarna. Såsom i nämnda proposition anförts erfordras därjämte ett motsvarande tillägg till 5 § stämpelförordningen. Författningsändringarna bör träda i kraft samtidigt, eller den 1 juli 1960.

III. Departementschefens hemställan

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av 3 och 5 §§ förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.*

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Bo Jonas Sjölander